

Smerczi, a wschitkemu Nes božu, kotrež steho Rjeha pschindže, pomhať.

Pschetož tehodla da so won wobrjesacž, a podczisnje so temu Sakonju, so by niczo nesawostato, schtož je Boh tym Czlowekam hohrje potozit, so bychu czinili. So dyž my nasche newobrjesane Wutrobe, a tu wulku Neposkusnosz we nas pyttnem, so my tehodla nesazwyblujemy, ale so Krystuka dzerzimy a prajimy: Ja hym lejder wulki Rjeschnik, a nešym tu Wohlu mojeho Boha czinit, ale tehodla nochzu na Bohu a jeho Nadzi sazwyblowacz. Pschetož schtož ja czinit nešym, to je Krystus samne czinit, a teho ton Sakon nebudže moz wobstorzicz, so by teisch to najmensche nedopelniť. Tehodla dyrbi me Sakon na pokoj wostajicz, a nedyrbi me ani satamacž, ani wobstorzicz.

Pschetož ja nešym sam, Krystus je pschimni, teho so ja dzeržu, kotryž je moje Rjehi droho saplacžit, a je mi swoju Newinosz a Praudosz schenkowat. Troz bydž Sakonej a Czertej, so chzylimi tajki Troscht rubicz. Tak dyrbimy to Wobriesanje Krystusowe a jeho Meno wuziwacz.

Schtuž by njerk Czaka dosz mjel, ton by tudy moť stych Prophetow te fragne troschtne Prjedowanja wot Krystuka a jeho Kralestwa wopomnicž, kotryž chze Rjehi wodawacz, prawych czinicž, a wjeczne Žiwjenje schenkowacz. Wschitke tajke Prjedowanja wobsanfne ton Jandžel do teho jenicžkeho Sstowa, so dyrbi Krystus jedyn Sbož-

nik zykeho Sawjeta bydž, a Iesus rjekacz.

A wožebnje gluscha jow to rjane Wjeschizenje teho Prophety Jesaiaka we 9. Stawi, dzejž ton Prophetu temu Rnesej Krystuskej schesz Menow dawwa, a rjeka jemu: Džiwny, Radziczel, Boh mozny, wjeczny Wotczez, mjerny Sjerscha. Pschetož wschitke tajke Mena gluzja ktemu, so by nam psches tajke Džeczatko, wot Rjehow, Smerczi, a Czerta pomhať, a nam k Praudoszi a kwjecznemu Žiwjenju gluziko.

Džeha da je Krystusowy Pscheczownik, ton Bamž se swojimi czertowskimi Pschistodnikami? Kotsiž Krystuskej jeho Meno rubja, a jeho tym Czlowekam prjotk staja, jako jeneho Kurroweho Ssudnika, psched kotrymž nihto Nardu dostacz nemože, ani psched njeho pschindž, jeli so nepschindže stej Prostrwtuch swjatych, a swelje dobrnymi Sskutkami. To je jedyn dwojaki Rjeh. Ton prjeni je, so Iesuskej jeho Meno wosmu, a nochzedža jeho sa jeneho Sbožnika a Iesuka dzeržecz. Ton drugi je, so wotni tajke Meno tym Swjatym, haj teisch derje swojim Sskutkam dawaju, kajž by Krystus sam sa kebe jedyn Sbožnik byť, a na naschim Skazjenju Spodobanje mjel.

Džeha da je ton žadlawy a schkodny Czert, kotryž pschezo tajke Myšlje do nascheje Wutrobny nam nuž dawwa, jako by Boh nadny nebyť, a chzyl nas do Spytrowanja sastorcžicz a nepomhacz? Kak so pak tajke Myšlje runaju stajkim Menom, dyž ton Jandžel, na Bo-

žu